

Π Α Λ Λ Α Σ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΡΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. ΒΩΤΤΡΑ.

Γ'πολογαγού.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΥ
1869

ΕΤΟΣ Α' ΦΥΛ. ΣΤ'.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1877.

ΤΥΧΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Από της ενάρξεως του υπέρ ελευθερίας αγώνος μέχρι της παρούσης κρίσεως εν συνόψει διατετυπωμένοι.

Υπό

ΕΡΡΙΚΟΥ Β. Ι. ΘΕΙΡΣΧΙΟΥ διδάκτορος κ τ λ.

(Εκ του Γερμανικού.)

ΜΑΧΕΡΩΣ

Συμβεβηκός τι μείζονος σπουδαιότητας, σπερ ανεμένει το επί επταετίαν έναγωνίως, απέβη λυσιτελέστερον υπέρ της Ελλάδος. Οί Ρώσοι, 115 χιλ. τόν αριθμόν υπερέβησαν τόν Προύθον τήν 7 Μαΐου 1828, τήν δέ 8 'Ιουνίου τόν Δούναβιν. Μηνί δ' 'Ολτωβρίω έάλω υπ' αὐτῶν ἡ Βάρνα, καὶ αὐτὸς δ' ὁ Νικόλαος παρετύγχανεν ἐπιβάνων ἐπὶ τοῦ πλοίου Παρίσιαι. Ἐπι μεγαλοπρεπεστέρῃ ἐγένετο ἡ ἐν Ἀσίᾳ ταυτόχρονος τοῦ Πασκεβιτίου στρατεία, ὃ ὁποῖος ἐν τῇ θρεινῇ τῆς Ἀρμενίας χώρα, τήν ὁποῖαν ποτὲ ὁ Δούκουλλος εἰς τὴν Ῥώμην ὑπέταξεν, ἐνίκησε καὶ ἐκτίσαστο ἐκ τοῦτου τὸ ὄνομα Ἐριβάνσκης.

Τὸ ἐπόμενον δ' ἔτος ὑπερβάς ὁ Δειβιτίπχιος τὸν Αἴμον

Βαλκάν), ἔστη ἐν Ἀδριανουπόλει, ὃ δὲ Στρατηγὸς Ῥότ ἐν τῇ ἐπὶ τῆς Προποντίδος Ῥοδαστῶ, ὀλίγας ὥρας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπεχούσῃ. Καὶ ἡ μὲν Κωνσταντινούπολις δὲν ἔπεσε, διότι ὁ Ῥωσικὸς στρατὸς ἦν λίαν ἀδύνατος, ὃ δ' Ἀγγλικὸς στόλος ἐρύλαττεν ἀναμένων πλησίον καὶ ἔτοιμος νὰ προσβῆλῃ τοὺς Ῥώσους ἐὰν οὗτοι ἐπεχείρουν τι κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Διὰ τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει ὁμως τὴν 14 Σεπτ. 1829 γενομένης εἰρήνης ἐξηγαχάσθη ἡ Πύλη νὰ ἀποδεχθῇ τὸ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἰουδίῳ συνταχθῆν πρωτόκολλον, αὐτῆ, ἡ ὁποία διὰ τῶν ὑπουργῶν αὐτῆς πρὸ δύο ἐτῶν εἶχε διακηρύξει, ἡ ἡμέτερος ἀμετάτρεπτος ἀπόρκσις ἐστίν οὐδὲν νὰ θείλωμεν νὰ κλιούσωμεν ὑπὲρ τῶν ἀποστατῶν Ἑλλήνων μέχρι τῆς ἡμετέρας τῆς τελευταίας κρίσεως. α

Ἐνῷ δὲ ἡ Πύλη ἤρε τὸ φορτίον τοῦ τεραστίου τοῦτου πολέμου, οὐδὲν σπουδαῖον ἤθύνατο νὰ ἐπιχειρήσῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐξ ἑτέρου δὲ ὁ Καποδίστριας ἀπέστειλε τὸν Δημήτριον Ὑψηλάντην καὶ Ριχάρδον Σούρσην εἰς Στερεάν, οἱ ὁποῖοι ἀνεδείχθησαν νικηταὶ πανταχοῦ. Οὕτω δὲ τὸ Μεσολόγγιον ἀνακτηθῆν πάλιν ἐνεκαινίσθη διὰ μεγαλοπρεποῦς θρησκευτικῆς τελετῆς. (1) Αὗται ἦσαν αἱ τελευταῖαι μάχαι τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πολέμου. (2)

(1) Παράβ. Τρικούπη ἱστ. IV' σ. 318—350.

(2) Ἀφοῦ ὁ κ. Τρικούπης δὲν εὐηρεστήθη νὰ ἀναγράψῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ του ἐν πολλοῖς ἄλλοις προτέροις ἀποσιωπηθεῖσι καὶ τῇ μέχρις ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος (1833) ἐξοκλουθούσαν αἱματηρὰν πάλην καὶ ἐν ἄλλοις μὲν μέρει τῆς Ἑλλάδος, ἰδίᾳ δ' ἐν Κρήτῃ, πολὺ ἁλιγώτερον δικαιούμεθα νὰ ζητῶμεν παρὰ τῶν ἀλλογενῶν πλεονα ἀκριβείαν. Ἡ παρούσα δὲ πραγματικὴ μεταφράζεται κυρίως διὰ τὰς ἱστορικὰς κρίσεις τοῦ συγγραφέως. σ. μ.